

DECIZIA nr. / 2012
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC X SRL**,
inregistrata la DGFPMB sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice Sector 1 - Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. , inregistrata la DGFPMB sub nr. , completata prin adresa inregistrata la DGFPMB sub nr. , cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, prin imputernicit JAG, cu sediul in Bucuresti, Calea nr. , et. , cam.C, sector 1.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 1 sub nr. , il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 , intocmita de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratia Finantelor Publice Sector 1, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 , comunicata societatii sub semnatura in data de **09.01.2012**, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata in suma de Y1 lei, TVA respinsa la rambursare in suma de Y1 lei si TVA aprobata la rambursare in suma de Y2 lei.

Societatea contesta TVA stabilita suplimentar de plata si respinsa la rambursare in suma de Y1-1 lei.

Constatand ca, in speta, sunt indeplinite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita anulara partiala a deciziei de impunere nr. F-S1 , pentru TVA stabilita neadmisa la rambursare in suma de Y1-1 lei.

In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

TVA in suma de T1 lei din facturile nr. /07.01.2008, nr. /15.01.2008 si nr. /01.02.2008 aferenta spatiilor inchiriate situate la subsol, parter si etajul 2 din str. MM nr. , in baza contractului de inchiriere nr.C /08.02.2006, operatiune notificata sub nr. /11.12.2006 si TVA in suma de T2 lei aferenta contractului de inchiriere nr.C /15.02.2006, incheiate cu SC Z SRL, in calitate de locator poate fi dedusa, intrucat imobilul a fost inchiriat in vederea desfasurarii activitatii economice a societatii, inclusiv in vederea subinchirierii spatiilor care nu sunt destinate sediului social, in scopul realizarii operatiunilor taxabile.

Justificarea intentiei de a desfasura activitati taxabile rezulta si din faptul ca o parte a cladirii a fost inchiriată catre SR SRL si P SRL, datorita crizei economice prin care a trecut Romania nefiind inchiriat intregul spatiu. In acest sens este invocata cauza C-37/95 a CEJ cu privire la dreptul de deducere a TVA in situatia in care din motive ce nu depind de vointa persoanei impozabile bunul nu a fost utilizat niciodata.

Pentru TVA in suma de T3 lei aferenta facturilor de servicii consultanta manageriala emise de SR Estate din Spania societatea invoca art.133 alin.2) lit.g), art.150 si art.157 din Codul fiscal privind locul prestarii si persoana obligata la plata taxei si considera ca a respectat prevederile legale si a efectuat taxarea inversa pentru serviciile intracomunitare primite, intrucat legea nu prevede obligatia ca prestatorii sa fie inregistrati ca platitori de TVA, ci ca acestia sa fie persoane impozabile.

Societatea invoca si prevederile art.146 din Codul fiscal privind exercitarea dreptului de deducere a TVA.

In concluzie, contestatara considera ca nu se justifica anularea dreptului de deducere, iar in situatia in care se considera ca serviciile nu sunt prestate nefiind suficient justificate trebuia anulata intreaga operatie de taxare si nu numai TVA deductibila.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 , Administratia Finantelor Publice sector 1 a stabilit, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 , urmatoarele:

- TVA solicitata la rambursare in suma de lei;
- TVA stabilita suplimentar de plata in suma de Y1 lei;
- TVA respinsa la rambursare in suma de Y1 lei;
- TVA aprobata la rambursare in suma de Y2 lei.

Societatea contesta TVA stabilita suplimentar de plata si respinsa la rambursare in suma de Y1-1 lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatarile organului de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

SC X SRL este inmatriculata la Registrul comertului sub nr. J40/ /2005 si are codul unic de inregistrare RO .

Obiectul de activitate principal, conform actului constitutiv, il reprezinta "Activitati de consultanta pentru afaceri si management" - cod CAEN 7022.

Conform actului constitutiv, in perioada verificata, sediul social al societatii a fost situat in Bucuresti, str. MM nr. , etaj **3**.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. F-S1 ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Administratia Finantelor Publice Sector 1 - Activitatea de Inspectie Fiscala a efectuat verificarea **SC X SRL**, pentru perioada 01.01.2008-30.09.2010, din punct de vedere al TVA, in vederea solutionarii decontului cu suma negativa de TVA nr. , in suma de lei.

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. F-S1 , prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 s-a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata si respinsa la rambursare in suma de Y1 lei, din care societatea contesta TVA respinsa la rambursare in suma de Y1-1 lei.

3.1. Referitor la TVA in suma de T1+T2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca in mod legal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor de chirie emise de furnizor, in conditiile in care societatea nu a facut dovada utilizarii serviciilor in scopul realizarii de operatiuni taxabile, contrar jurisprudentei europene invocata de contestatara insasi, potrivit careia dreptul de deducere ramane dobandit cand, din motive de circumstanta ce nu depind de vointa sa, persoana impozabila nu s-a folosit niciodata de bunurile si serviciile achizitionate in scopul realizarii de operatiuni taxabile, iar in sustinerea cauzei nu a depus niciun document care sa modifice constatarile inspectiei fiscale

In fapt, in perioada verificata, SC X SRL (fosta SC SRE Rom SRL) a incheiat, in calitate de locatar, cu SC Z SRL, in calitate de locator, urmatoarele contracte de inchiriere pentru imobilul situat in Bucuresti, str. MM nr. :

1. Contractul nr. C /08.02.2006 incheiat pentru perioada 15.02.2006 - 15.02.2008 privind suprafata de 890 mp, respectiv: subsol - 250 mp; parter - 160 mp; et.1 - 160 mp; et. 2 - 160 mp; et.3 - 160 mp, unde se afla si sediul social al societatii.

In baza contractului incheiat, SC Z SRL a emis catre SC SRE Rom SRL, facturile nr. /07.01.2008, nr. /15.01.2008 si nr. /01.02.2008, din care TVA in suma de T1 lei, suma dedusa de contestatara.

Din totalul suprafetei mentionate in contractul de inchiriere, contestatara a subinchiriat catre SC Services SRL suprafata de 160 mp, in baza contractului de subinchiriere nr. /28.07.2006.

2. Contractul nr. CO8 /15.02.2008 incheiat pentru perioada 15.02.2008 - 15.02.2010 privind suprafata de 1006,26 mp, respectiv: subsol - 248,63 mp; parter - 231 mp; et.1 - 176,34 mp; et. 2 - 176,34 mp; et.3 - 173,36 mp, unde se afla si sediul social al societatii.

Prin actul additional incheiat in data de 30.06.2008, partile au convenit asupra modificarii contractului de inchiriere, in sensul renuntarii la spatiile de la subsolul si parterul cladirii, incepand cu data de 01.07.2008, ramanand inchiriate spatiile de la etajele 1, 2 si 3 impreuna cu spatiile comune aferente, totalizand 585,92 mp.

In baza contractului incheiat, SC Z SRL a emis catre SC SRE Rom SRL, in perioada martie 2008 - iunie 2008, facturi cu TVA in suma de T2 lei, suma dedusa de contestatara.

Din totalul suprafetei mentionate in contractul de inchiriere, contestatara a subinchiriat catre SC Import SRL suprafata de 272,56 mp, in baza contractului de subinchiriere nr. .

SC Z SRL a notificat operatiunea de taxare a inchirierii prin notificarea inregistrata la organul fiscal sub nr. /11.12.2006, cu mentiunea ca se opteaza pentru taxare incepand cu data de 01.01.2006.

SC S Rom SRL a notificat operatiunea de taxare a inchirierii imobilului din str. MM nr. prin notificarea inregistrata la organul fiscal sub nr. /10.12.007, cu mentiunea ca se opteaza pentru taxare incepand cu data de 01.01.2006.

Prin raportul de inspectie fiscala nu s-a acordat dreptul de deducere a TVA aferenta facturilor de chirie in suma totala de T1+T2 lei (T1 lei si T2 lei), in conformitate cu art.145 alin.1 lit.a din Codul fiscal, intrucat operatiunea nu a fost efectuata in folosul operatiunilor taxabile.

In drept, in ceea ce priveste sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, potrivit art. 126, art.129, art.141, art.145, art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe perioada verificata:

Codul fiscal:

"Art.126 - (1) Din punct de vedere al taxei sunt operatiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) operatiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 si 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoana impozabila, astfel cum este definita la art. 127 alin. (1), actionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa rezulte din una dintre activitatile economice prevazute la art. 127 alin. (2); (...).

(9) Operatiunile impozabile pot fi:

a) operatiuni taxabile, pentru care se aplica cotele prevazute la art. 140;

b) operatiuni scutite de taxa cu drept de deducere, pentru care nu se datoreaza taxa, dar este permisa deducerea taxei datorate sau achitate pentru achizitii. În prezentul titlu aceste operatiuni sunt prevazute la art. 143-144¹;

c) operatiuni scutite de taxa fara drept de deducere, pentru care nu se datoreaza taxa si nu este permisa deducerea taxei datorate sau achitate pentru achizitii. În prezentul titlu aceste operatiuni sunt prevazute la art. 141;

d) importuri si achizitii intracomunitare, scutite de taxa, conform art. 142;

e) operatiuni prevazute la lit. a)-c), care sunt scutite fara drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplica regimul special de scutire prevazut la art. 152, pentru care nu se datoreaza taxa si nu este permisa deducerea taxei datorate sau achitate pentru achizitii."

"Art.129 (3) - Prestarile de servicii cuprind operatiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri (...)."

"Art.141 - (2) Urmatoarele operatiuni sunt, de asemenea, scutite de taxa:

(...)

e) arendarea, concesionarea, închirierea si leasingul de bunuri imobile, cu urmatoarele exceptii:

1. operatiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spatii sau locatii pentru parcare a autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor si a masinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

(...).

(3) Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin. (2) lit. e) si f), în conditiile stabilite prin norme."

Totodata, potrivit HG nr.1579/2007 pentru modificarea si completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotarârea Guvernului nr. 44/2004, **in vigoare de la data de 01.01.2008:**

"26. Punctul 38 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

(...).

"(3) **Optiunea prevazuta la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice si se va exercita de la data înscrisa în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisa clientului. Depunerea cu întârziere a notificarii nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare. În situatia în care optiunea se exercita numai pentru o parte din bunul imobil, aceasta parte din bunul imobil care se intentioneaza a fi utilizat pentru operatiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisa organului fiscal.** Pentru bunurile imobile sau partile din bunurile imobile pentru care au fost încheiate contracte de leasing înainte de data aderarii si care se deruleaza si dupa data aderarii, notificarea se va depune în termen de 90 de zile de la data aderarii, în situatia în care proprietarul bunului doreste sa continue regimul de taxare pentru operatiunea de leasing cu bunuri imobile."

Codul fiscal:

"**Art. 145.** - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) **operatiuni taxabile;** (...)."

"**Art. 146.** - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5); (...)."

Conform pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(...)

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) trebuie indeplinite urmatoarele cerinte:

a) **bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;**

b) persoana impozabila trebuie sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.

c) sa nu depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal."

Fata de prevederile legale anterior mentionate si de documentele existente la dosarul cauzei se retine ca, in sfera operatiunilor supuse TVA sunt incluse si operatiunile scutite de taxa fara drept de deducere, între care închirierea de bunuri imobile, pentru acestea nedatorandu-se taxa si nefiind permisa deducerea taxei datorate sau achitate, cu mentiunea ca orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea acestor operatiuni, în conditiile stabilite prin norme.

Totodata, in ceea ce priveste exercitarea dreptului de deducere a TVA, se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate *numai daca sunt efectuate in beneficiul firmei si daca sunt destinate realizarii **operatiunilor supuse TVA***; pe cale de consecinta, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii, care nu sunt destinate utilizarii în folosul operatiunilor taxabile si nu sunt efectuate in beneficiul contribuabililor este nedeductibila.

In prezenta cauza, organele de inspectie fiscala au stabilit ca SC SRE Rom SRL nu indeplineste conditiile de exercitare a dreptului deducere a TVA aferenta facturilor de chirie emise de SC Z SRL pentru spatiul inchiriat in baza contractelor incheiate, pe motiv ca achizitia acestor servicii nu a fost efectuata in folosul operatiunilor taxabile, in conformitate cu dispozitiile art. 145 alin. (2) lit.a) si art.146 alin. (1) lit.a) din Codul fiscal.

Din constatările prezentate in raportul de inspectie fiscala si din analiza documentelor existente in dosarul cauzei, raportat la afirmatiile societatii privind utilizarea spatiului inchiriat rezulta urmatoarele:

In perioada supusa verificarii TVA, societatea a incheiat, in calitate de beneficiar, contracte de inchiriere si in calitate de furnizor, contracte de subinchiriere privind imobilul situat in Bucuresti, str. MM nr. , astfel:

1. Contractul de inchiriere nr. CO /08.02.2006 incheiat pentru perioada 15.02.2006 - 15.02.2008 privind suprafata de 890 mp, din care: subsol - 250 mp; parter - 160 mp; et.1 - 160 mp; et. 2 - 160 mp; et.3 - 160 mp.

Din totalul suprafetei mentionate in contractul de inchiriere, contestatara a subinchiriat catre SC S Rom SRL, in baza contractului de subinchiriere nr. /28.07.2006, suprafata de 160 mp, situata la etajul 1 al cladirii.

2. Contractul de inchiriere nr. CO /15.02.2008 incheiat pentru perioada 15.02.2008 - 15.02.2010 privind suprafata de 1006,26 mp, din care: subsol - 248,63 mp; parter - 231 mp; et.1 - 176,34 mp; et. 2 - 176,34 mp; et.3 - 173,36 mp, modificat prin actul aditional incheiat in data de 30.06.2008, incepand cu data de 01.07.2008, ramanand inchiriate spatiile de la etajele 1, 2 si 3 in suprafata de 585,92 mp.

Din totalul suprafetei mentionate in contractul de inchiriere, contestatara a subinchiriat catre SC I SRL, in baza contractului de subinchiriere nr. /28.07.2006, suprafata de 272,56 mp situata la etajul 2 al cladirii.

Conform actului constitutiv al societatii si certificatului de inregistrare mentiuni nr. /19.06.2009, in perioada 23.12.2005 (de la infiintare) pana la data de 26.06.2009, sediul social al societatii a fost in str. MM nr. , etajul 3, in suprafata de 160 mp.

In vederea stabilirii necesitatii si scopului pentru care a fost inchiriat imobilul situat in str. MM nr. , pentru care a fost dedusa TVA in suma de T1+T2 lei din facturile emise de furnizor si prezentarea documentelor care sa justifice utilizarea acestuia in scopul realizarii de operatiuni taxabile, organele de inspectie fiscala au solicitat, in temeiul art.49, art.52, art.56 si art.106 din Codul de procedura fiscala, explicatii scrise societatii privind utilizarea spatiului inchiriat, avand in vedere folosirea ca sediu social numai a spatiului situat la etajul 3 al cladirii.

Prin nota explicativa nr. /21.11.2011 contestatara mentioneaza:

“Spatiul situat in MM nr. a fost inchiriat pentru a fi sediul social al societatii. Ulterior, nefolosind intreaga suprafata inchiriată, am subinchiriat altor societati (SC S Rom SRL si SC I SRL) folosind ca si sediul social doar etajul 3, asa cum este mentionat in actele societatii. “

Totodata, prin contestatia formulata, societatea invoca faptul ca, datorita crizei economice ce a cuprins Romania nu s-a reusit inchirierea decat a unei parti a cladirii.

Asa cum s-a retinut anterior, prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal conditioneaza deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor efectuate de intentia persoanei impozabile de a le utiliza in folosul operatiunilor taxabile. In acelasi timp, contractarea unor bunuri si servicii si prezentarea facturilor emise nu pot asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere, persoana impozabila interesata avand obligatia sa prezinte, la cererea organelor fiscale, dovezi obiective care sa demonstreze utilizarea acestora pentru operatiuni care dau drept de deducere.

Se retine si ca, potrivit art.105 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, republicata "**inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere**", iar potrivit Normei metodologice pentru aplicarea Codului de procedura fiscala, republicata, aprobata prin HG nr.1050/2004:

"102.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.

102.2. Când este necesar, organul de inspectie fiscala va anexa la actul de inspectie fiscala copii de pe documentele care au stat la baza constatarilor efectuate cu ocazia inspectiei.(...)."

Prin urmare, *inspectia fiscala are obligatia de a examina starile de fapt si raporturile juridice relevante pentru impunere si de a analiza documentele justificative din perioada supusa inspectiei fiscale prezentate de societate.*

In ceea ce priveste argumentele contestatarei privind indeplinirea conditiilor pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA din facturile emise de furnizor pentru spatiul inchiriat se retin urmatoarele:

Simpla contractare a unor bunuri si servicii de catre o societate comerciala ***nu este suficienta*** pentru a demonstra "*intentia de a realiza operatiuni taxabile*", asa cum sustine contestatoarea, intrucat, intr-o atare ipoteza, ar fi suficienta doar indeplinirea conditiei prevazuta de art. 146 din Codul fiscal (detinerea documentului justificativ) pentru ca o persoana impozabila sa-si poata deduce imediat, integral si nelimitat taxa aferenta achizitiilor, de vreme ce are prevazut in obiectul de activitate desfasurarea de operatiuni taxabile din punct de vedere al TVA. Or, o asemenea ipoteza ar lipsi de orice efecte juridice dispozitiile art. 145 alin. (2) teza intai din Codul fiscal, care conditioneaza in mod evident deductibilitatea taxei aferente achizitiilor de alocarea lor unor destinatii precise, anume stabilite de lege, prin folosirea sintagmei "**daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni (...)**". Dimpotriva, prin utilizarea acestei sintagme, legiuitorul a dorit sa intareasca ***legatura directa si imediata care trebuie sa existe intre achizitii si utilizarea lor propriu-zisa, respectiv ca scopul acestor achizitii sa fie subordonat utilizarii*** in folosul operatiunilor impozabile pentru care legea prevede drept de deducere.

In ceea ce priveste deducerea TVA sunt aplicabile principii clare, principii care se regasesc transpuse in legislatia interna, in primul rand la art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, care consacra la nivel de lege, *principiul prevalentei economicului asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul sa**

analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic urmarit** de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale. Astfel, **contrar sustinerilor contestatarei, simpla achizitie de catre persoana impozabila a unui bun sau a unui serviciu, nu constituie si o prezumtie a utilizarii acestuia in scop economic.**

In al doilea rand, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie impune obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii.

La paragr. 23 din cazul C-110/94 Inzo, se face trimitere la paragr. 24 din cazul C-268/83 R, unde Curtea a stabilit ca **este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii** si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent, Directiva 112/2006/CE) nu impiedica *autoritatile fiscale* sa solicite **dovezi obiective** care sa sustina intentia declarata a persoanei in cauza de a desfasura activitate economica dand nastere la activitati taxabile.

In cazul C-37/95 Ghent Coal Terminal NV, invocat de contestatara, Curtea a retinut ca art. 17 din Directiva a 6-a (echivalentul art. 145 din Codul fiscal) trebuie interpretat in sensul in care sa i se permita unei persoane impozabile ce actioneaza ca atare sa deduca TVA pentru bunuri ce i-au fost livrate sau pentru servicii care i-au fost prestate in scopul realizarii lucrarilor de investitie si pe care a intentionat sa le foloseasca in cadrul operatiunilor taxabile. ***Dreptul de deducere ramane dobandit cand, din motive de circumstanta ce nu depind de vointa sa, persoana impozabila nu s-a folosit niciodata de bunurile si serviciile achizitionate in scopul realizarii de operatiuni taxabile.***

In al treilea rand, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata.

Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeași hotarare).

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 si 24 din cazul C-110/94 Inzo si paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit ca **este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii** si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent,

Directiva 112/2006/CE) nu impiedica **autoritatile fiscale sa solicite dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a persoanei in cauza de a desfasura activitate economica dand nastere la operatiuni taxabile.** In cazurile de frauda sau de abuz, in care, de exemplu, persoana implicata, sub pretextul intentiei de a desfasura o anumita activitate economica, de fapt cu intentia de a obtine bunuri proprii pentru care se poate obtine o deducere, autoritatea fiscala poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului ca acele deduceri au fost efectuate pe declaratii false.

In sfarsit, principiul prevalentei substantei asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul luptei impotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri. Din acest motiv, legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, **aceea ca achizitiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.**

Cu alte cuvinte, din jurisprudenta comunitara reiese ca exercitarea dreptului de deducere a TVA de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu justificarea (demonstrarea) exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, persoanele impozabile avand obligatia de a prezenta dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a acestora de a desfasura activitati economice care dau dreptul la deducere.

Prin urmare, **nu orice decizie luata in materie de afaceri, care urmareste un scop economic pentru societate este considerata ca fiind realizata si in scop fiscal**, stiut fiind faptul ca fiscalitatea are (mai ales) si alte ratiuni decat cele ce corespund activitatii economice reale si, totodata nu orice achizitie a unor servicii "***in scopul activitatii economice***" este **suficienta din punct de vedere fiscal pentru asigurarea deductibilitatii integrale, nelimitate si neconditionate a taxei pe valoarea adaugata, asa cum pretinde in esenta contestatoarea, cata vreme, chiar si in conditiile in care deducerea initiala a fost exercitata, exista prevederi legale exprese care instituie un mecanism de ajustare a taxei deja deduse, in situatiile anume prevazute de legea fiscala.**

Desi potrivit prevederilor legale in vigoare pe perioada supusa impunerii, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru achizitiile de bunuri si servicii efectuate este conditionat de utilizarea acestora "in folosul operatiunilor **sale** taxabile", respectiv dreptul de deducere se castiga si se exercita numai in situatia in care operatiile economice sunt destinate utilizarii pentru realizarea operatiunilor **sale** impozabile, societatea nu a dat curs acestor reglementari legale, intrucat, nu a prezentat nicio dovada din care sa rezulte ca achizitiile aceste operatiuni sunt efectuate in beneficiul sau.

Se retine faptul ca, nici in sustinerea contestatiei, SC S Rom SRL nu a depus niciun document care sa contrazica aspectele constatate de inspectia fiscala cu privire la deducerea TVA din facturile de chirie si care sa demonstreze modul in care s-au materializat aceste achizitii in folosul operatiunilor sale taxabile, necesitatea si

oportunitatea efectuării serviciilor pentru care nu a fost acordată deducerea taxei, deși potrivit art.206 și art.213 din Codul de procedură fiscală avea această posibilitate

Invocarea ca justificare pentru TVA dedusă a crizei economice care a afectat România și care a împiedicat-o să închirieze întreg imobilul nu poate fi reținută, în condițiile în care potrivit actului constitutiv al societății, obiectul de activitate constă în consultanța pentru afaceri și management și nu în activitate de închiriere.

Totodată, în ceea ce privește invocarea ca motivatie de drept a jurisprudenței comunitare, așa cum s-a reținut în cuprinsul prezentei decizii, dispozițiile jurisprudenței europene instituie obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii.

Dispozițiile jurisprudenței europene exprimate în Cauza C-37/95, invocată ca argument în motivarea dreptului de deducere stipulează că, dreptul de deducere rămâne dobândit când din motive de circumstanțe ce nu depind de voința sa, persoana impozabilă nu s-a folosit niciodată de bunurile și serviciile achiziționate în scopul realizării de operațiuni taxabile; or, în speta, contestatara nu a demonstrat existența cazului fortuit care să determine imposibilitatea ducerii la îndeplinire a obiectivului propus și implicit a utilizării spațiului închiriat în folosul operațiunilor taxabile.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, precum și faptul că SC S Rom SRL nu a prezentat dovezi obiective care să susțină intenția sa de a utiliza serviciile achiziționate în scopul realizării de operațiuni taxabile, propriile afirmații nefiind de natură să infirmе constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de T1+T2 lei, astfel încât contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și nesustenută cu documente pentru taxa pe valoarea adăugată neacceptată la deducere în suma de 37.848 lei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S1 /19.12.2011.

3.2. Referitor la TVA în suma de T3 lei

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit corect, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S1 /19.12.2011, taxa pe valoarea adăugată neacceptată la deducere în suma de T3 lei, în condițiile în care, deși au constatat că nu s-a realizat obiectul contractelor de consultanță încheiate cu firme din Spania nu au procedat la reincadrarea tranzacției pentru a reflecta conținutul economic al acesteia.

In fapt, în baza contractelor de prestări servicii consultanță nr. /30.04.2008 și nr. /01.01.2009 încheiate cu SR Estate și S Capital din Spania, societatea contestatara a înregistrat, prin taxare inversă, în luna ianuarie 2009, contravaloarea facturilor (invoice): nr. /08/31.12.2008, în valoare de euro (lei); nr. /08/31.12.2008, în valoare de euro (lei); nr. /09/31.12.2009, în valoare de euro (lei).

Prin Raportul de inspecție fiscală din data de F S1 / .12.2011, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F S1 / .12.2011, organele de inspecție fiscală au

constatat ca potrivit art.133 alin.(2) lit.g) din Codul fiscal, operatiunea este impozabila la locul unde este stabilit clientul, respectiv in Romania.

Totodata, inspectia fiscala a stabilit ca TVA aferenta achizitiilor de servicii in suma de T3 lei a fost dedusa in mod eronat, intrucat societatea nu a prezentat documente (rapoarte de timp, de lucru) si nu a justificat prestarea efectiva a serviciilor de catre cele doua societati din Spania si au procedat la diminuarea TVA deductibila aferenta celor trei facturi (invoice), in suma de T3 lei.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 126, art.133, art. 145, art. 150 si art.157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare pe perioada supusa impunerii:

“Art. 126 - (9) Operatiunile impozabile pot fi:

a) operatiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140.”

“Art. 133. - (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi **locul unde prestatorul este stabilit** sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

g) locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu conditia ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă un sediu fix în afara Comunității ori să fie o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul, **în cazul următoarelor servicii:** (...). »

“Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile.”

“Art. 150. - (1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care clientul este obligat la plata taxei conform prevederilor lit. B)-g);

b) persoana impozabilă care acționează ca atare și care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g), **dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România**, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4) sau (5).”

“Art. 157. - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, **taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (1) lit. B)-g.**”

Având în vedere dispozițiile legale de mai sus, rezulta că locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate, excepție făcând **o serie de prestări de servicii expres stipulate de Codul fiscal**, pentru care locul prestării este considerat a fi locul unde

clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, în speta România.

În cazul excepției, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă care acționează ca atare și care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g). De altfel, persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul de TVA, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (1) lit. B)-g).

În prezenta cauză, organele de inspecție fiscală au stabilit că, SC S Rom SRL nu îndeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA în suma de T3 lei, aferentă achizițiilor de servicii de management facturate de SR Estate din Spania, cu invoice nr. /31.12.2008, în valoare de euro și de S Capital din Spania, cu invoice nr. /31.12.2008, în valoare de euro și nr. /31.12.2009, în valoare de euro, motivarea fiind contradictorie.

Din constatările prezentate în raportul de inspecție fiscală și din analiza documentelor existente în dosarul cauzei, raportat la susținerile societății privind serviciile achiziționate rezulta următoarele:

- contestatarea a înregistrat în jurnalul de cumpărări și în jurnalul de vânzări aferent lunii ianuarie 2009 contravaloarea <serviciilor prestate în semestrul II 2008> facturate cu invoice nr. /31.12.2008 în valoare de euro, reprezentând echivalentul a lei, din care TVA în suma de lei și cu invoice nr. /31.12.2008 în valoare de euro, reprezentând echivalentul a lei, din care TVA în suma de lei, emise de SR Estate S.L. din Spania;

- contestatarea a înregistrat în jurnalul de cumpărări și în jurnalul de vânzări aferent lunii decembrie 2009 contravaloarea <serviciilor prestate în semestrul II 2008> facturate cu invoice nr. /31.12.2009 în valoare de euro, reprezentând echivalentul a lei, din care TVA în suma de lei, emisa de S Capital S.L. din Spania;

- pentru serviciile facturate cu invoice-urile de mai sus societatea contestată a aplicat taxarea inversă, înregistrând TVA în suma de T3 lei, prin articolul contabil 4426=4427 considerând că îi sunt aplicabile dispozițiile art. 133 alin. 2 lit g, art. 150 și art. 157 alin. 2 din Codul fiscal;

- prin Nota explicativă nr. /21.11.2011 solicitată în timpul inspecției fiscale referitoare la scopul și necesitatea achiziționării serviciilor de la operatorii intracomunitari și justificarea prestării efective a serviciilor, societatea precizează: "Cele două societăți spaniole au fost/sunt acționarii societății SR Rom SRL. Acestea sunt cele care au manageriat, controlat în permanentă activitatea societății din România. (...) Serviciile menționate în aceste contracte au fost achiziționate în scopul bunei funcționări a societății" și "Datorită schimbărilor din ultimii ani (...) nu găsesc rapoartele aferente facturilor prezentate. Pentru a demonstra prestarea serviciilor de către societățile din Spania va pot pune la dispoziție corespondența cu biroul din Spania pe care am avut-o de la înființarea societății SR Rom SRL";

- în timpul inspecției fiscale au fost solicitate informații privind valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, prin adresa nr. I /29.07.2011 emisă de Compartimentul de schimb informații din cadrul DGFPMB constatându-se următoarele:

codurile de inregistrare in scopuri de TVA comunicate de cele doua societati din Spania inscrise in invoice-uri nu a fost valabil la data emiterii acestora.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, se retine ca organele de inspectie fiscala au facut o serie de constatari contradictorii in legatura cu acest capat de cerere, astfel:

1. - pe de-o parte, invoca prevederile art.133 alin.2 lit.g din Codul fiscal, in vigoare la data de 31.12.2008, potrivit carora "locul prestarii de servicii este locul unde clientul este stabilit, adica in Romania sau are sediul fix, cu conditia ca acesta sa fie persoana impozabila actionand ca atare stabilita sau care are sediul fix in Comunitate, dar nu in acelasi stat cu prestatorul" si lipsa de valabilitate a codurilor de inregistrare in scopuri de TVA comunicate de firmele din Spania la data emiterii invoice-urilor si au concluzionat ca operatiunea fiind impozabila in Romania, persoana obligata la plata taxei pe valoarea adaugata este SC SR Rom SRL;

- pe de alta parte, invoca faptul ca societatea nu poate justifica cu documente prestarea efectiva a serviciilor achizitionate de la cele doua societati din Spania.

2. Potrivit dispozitiilor Codului fiscal, obligatia de plata reprezentand taxa pe valoarea adaugata se evidentiaza numai prin decontul de TVA, conform art. 156² din Codul fiscal. Or, in conditiile in care au procedat numai la diminuarea TVA deductibila, fara a fi diminuata si TVA colectata este neintemeiata motivatia organelor de inspectie fiscala, potrivit careia societatea era obligata la plata TVA, conform art. 150 alin. 1 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, inasa nu beneficiaza de derogarea de la plata prevazuta la art. 157 alin. 2 din acelasi act normativ.

3. Prin contestatia formulata societatea invoca faptul ca, "in situatia in care se considera ca aceste servicii nu sunt suficient justificate si prin urmare ca nu au fost prestate trebuie anulata intreaga operatie de taxare inversa si nu numai tva-ul deductibil."

Se retine si faptul ca SC SR Rom SRL poate sa-si exercite dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata, daca serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, daca prestarile de servicii i-au fost prestate ori urmeaza sa-i fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informatiile prevazute de lege.

Astfel ca, dreptul de deducere a TVA este generat, in primul rand, de existenta unei achizitii reale. Simpla prezentare a unor documente nu poate asigura exercitarea dreptului de deducere de catre societate, intrucat trebuie sa existe o achizitie de servicii prezenta sau viitoare care este destinata operatiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere.

Prin urmare, in conditiile in care Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 1 a constatat ca operatiunea nu s-a prestat, nu a procedat la reincadrarea tranzactiei pentru a reflecta continutul economic al acesteia. Mai mult, inspectia fiscala a stabilit ca societatea nu are dreptul la deducerea TVA in suma de T3 lei, fara a proceda atat la diminuarea TVA colectata, cat si a TVA deductibila cu aceeasi suma.

In conformitate cu dispozitiile art. 11 alin. (1) din Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

Mai mult, prin adresa nr. 281776/15.10.2008, înregistrată la DGFP-MB sub nr. 49473/16.10.2008, Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul MFP, a făcut următoarele precizări:

"Dacă autoritatea fiscală stabilește că operațiunea nu este reală, atunci înainte de a soluționa problema deductibilității TVA, ar trebui să stabilească dacă TVA este datorată."

Cazurile serviciilor pentru care beneficiarul are obligația plății TVA prin taxare inversă, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - g) din Codul fiscal, sunt diferite de situația în care un furnizor/prestator facturează cu TVA și se constată că operațiunea nu este reală. (...) În cazul în care beneficiarul are și obligația plății TVA și are și dreptul de deducere, conform prevederilor specifice taxării inverse, considerăm, însă, că atata timp cât operațiunea nu este considerată reală de către organul de control fiscal, nici TVA nu este datorată. În astfel de situații, există alte mijloace legale de sancționare a acestor fenomene, în primul rând stabilind cauza care a determinat plățile dintre cele două firme. (...)

Organele de inspecție fiscală vor reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al acesteia.

Deci, în situația în care operațiunea este considerată nereală (...) organul fiscal trebuie să redea conținutul economic al tranzacției și să stabilească ce fel de operațiune a generat fluxurile financiare dintre cele două societăți."

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2) și art. 105 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

"Art. 65 - (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii."

"Art. 94 - (2) Inspectia fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiză și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale."

"Art. 105 - (1) Inspectia fiscală va avea în vedere examinarea tuturor starilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Fata de cele mai sus prezentate, deși au constatat că serviciile facturate în baza contractelor de consultanță nu au fost prestate nu au procedat la reîncadrarea tranzacției pentru a reflecta conținutul economic al acesteia. Mai mult, deși au constatat că societatea nu a justificat prestarea efectivă a serviciilor au procedat numai la diminuarea TVA deductibilă nu și la diminuarea TVA colectată cu suma de T3 lei.

Avand in vedere cele de mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede ca "*prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, **situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare***".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct.11.5 si pct.11.6 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, care precizeaza:

"11.5. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare."

"11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Pe cale de consecinta, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 / .12.2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 / .12.2011 va fi desfiintata pentru TVA neacceptata la deducere in suma de T3 lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare, *prin reanalizarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de servicii din facturile emise de furnizorii externi si efectuarea unei incadrari corecte si motivate a constatarilor, avand in vedere prevederile legale incidente situatiei de fapt si retinerile din prezenta decizie.*

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 11, art. 126, art. 129, art.133, art. 141, art.145, art.146, art.150, art.157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.38 si pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art.65, art.94, art.105 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct.102.1 si 102.2 din Norma metodologica pentru aplicarea Codului de procedura fiscala, republicata, aprobata prin HG nr.1050/2004, pct. 11.5 si 11.6 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011:

DECIDE

1. Respinge, in parte, ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SRL impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 / .12.2011, emisa de organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 1 pentru TVA nedeductibila in suma de T1+T2 lei.

2. Desfiinteaza, in parte, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 / .12.2011, emisa de

organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 1 pentru TVA respinsa la rambursare in suma de T3 lei, urmand a se incheia o noua decizie de impunere prin care sa se reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada si pentru acelasi impozit si care va avea in vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.